TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela. K. E. Heikkinen

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

FINANSSIPÄÄOMA

Sitä mukaa kuin toisaalta osakeyhtiöt kehittyivät ja pääoman keskittyminen edistyi, sijottivat yhä useammat suurkapitalistit pääomansa moniin eri osakeyhtiöihin. Kellä taas on ollut paljon osakkeita, hän on saanut vallan astua yhtiön johtoon tai panna oman edustajansa sinne (esim. hallintoneuvostoon). Hallintoneuvoston jäsenenä saa suur-osakas ensinnäkin voittoosuuksien muodossa erikoisosan liikevoittoa ja toiseksi tilaisuuden vaikuttaa liikeyrityksen hallintoon sekä voi myös keinottelussaan y.m. toimissaan käyttää edukseen liikkeen aseman tuntemusta. Muodostuu täten henkilöpiiri, joka joko oman pääomansa voimalla tai vieraan pääoman keskitetyllä voimalla firman edustajana (esim. pankin johtaja) määrää monen yhtiön asiat niiden hallintoneuvostossa. Syntyi siis jonkinlainen personaaliunioni (henkilöllinen yhteys) sekä eri osakeyhtiöiden välillä että näiden ja pankkien kesken. Saksassa oli v. 1903 kuudella suurpankilla eri osakeyhtiöillä yhteensä 751 omaa edustajaa joko johtajina tai hallintoneuvoksina, eräänkin berliniläisen pankin ainoalla johtajalla oli (v. 1909) kokonaista 44 sellaista tointa, toisen pankin edustajalla 35. Kaikkiaan oli Saksassa 1909 noin 12,000 johtajan tai hallintoneuvoksen paikkaa; näistä oli lähes neljäsosa (2,918) 197:n henkilön käsissä. Yhdysvalloissa oli v. 1906 esim. toiminimi J. P. Morgan ja C:o edustettuna 5 pankin, 50 radan, 3 laivaliikeyhtiön, 8 trustiyhtiön, 8 vakuutusyhtiön ja 40 teollisuusliikkeen hallinnossa — Eri rahaylimysryhmät ovat tietysti myös monella tavoin toistensakin kanssa joko höllemmässä tai tiukemmassa yhteydessä.

Kapitalismin kehittyessä on kasvamassa se rahamäärä, joka virtaa pankkeihin tuotantokapitalistien ulkopuolella olevilta kansanluokilta ja jonka pankit taas jättävät teollisuuskapitalistien käytettäväksi. Siis suhteellisesti yhä pienenevä osa teollisuuspääomasta on kuulunut teollisuuden harjoittajille itselleen. Yhä enemmän joutuivat he riippuvaisuuteen pankeista, joilta he ovat saaneet pääomaa ja jotka siis tosiasiassa ovat heidän liikkeidensä suhteen omistajan asemassa. Toisaalta myös pankkien oma etu on pakottanut niitä sijoittamaan teollisuuteen yhä lisääntyvän osan pääomistaan.

Finanssipääomaksi nimitetään sitä pankkipääomaa, siis rahanmuodossa olevaa pääomaa, joka täten tosiasiassa on muuttunut teollisuuspääomaksi. Omistajiinsa nähden säilyttää se aina rahamuodon, he ovat sen sijoittaneet pankkeihin korkoa kantavaksi pääomaksi ja voivat sen aina saada rahanmuodossa takaisin. Mutta todellisuudessa on suuri osa tuosta pankkeihin sijoitetusta pääomasta muuttunut teollisuuseli tuotantopääomaksi (tuotantovälineiksi ja työvoimaksi) ja on siis kiinni tuotantoprosessissa. Yhä suureneva osa teollisuudessa käytettävästä pääomasta tuli olemaan finanssipääomaa, siis pankkien hallitsemaa ja teollisuuden käyttämää pääomaa.

Finanssipääoma kehittyi osakeyhtiön kehityksen rinnalla ja saavutti huippunsa teollisuuden monopoliseerauksessa. Mutta pankkipääomaa hallitsee pankki ja pankkia taas hallitsevat pankkiosakkeiden enemmistön omistajat. Mutta vaikkakin teollisuus joutui yhä enemmän riippuvaksi pankin pääomasta, ei asiaa kuitenkaan oli käsitettävä niin, että samalla yleensä teollisuuspohatat tulisivat riippuviksi pankkipohatoista. Omaisuuden keskittyessä ovat yhä useammin tulleet olemaan aivan samoja henkilöitä ne, jotka omistavat pankkien osakkeista enimmän osan, kuin nekin, jotka hallitsevat tosiasiassa teollisuutta, ja kansallispääomaa. Niitä voi sanoa finanssikapitalisteiksi.

Kun teollisuusliikkeet rengaistuvat, merkitsi se poikkeuksellisen suurten ylimääräisten voittojen saantia, jotka kapitaliseerattuna ja keskitettyinä pääomamassoina virtasivat pankkeihin. Mutta samalla rengastuminen hidastutti pääoman sijoittamista tuotantoon. Ensiksikin rengastuneissa teollisuuksissa, koska renkaan ensimäisenä sääntönä oli tuotannon rajoittaminen. Toiseksi rengastumattomissa teollisuuksissa, koska voittoprosentin alentuminen aluksi säikytti pääomat uusista sijoituksista. Täten samalla kun nopeasti kasvoi kasattavaksi (s. o. tuotannon laajentamiseen käytettäväksi) määrätyn pääoman paljous, samalla supistui sen sijoittamismahdollisuus. Tämä ristiriita vaati ratkaisuaan ja löysi ratkaisunsa siten, että pääomaa ruvettiin viemään maasta pois. Pääoman vienti sinänsä ei tosin ollut rengastumisen seuraus. Se on ollut ylipäänsä kapitalistiseen kehitykseen eroittamattomasti kuuluva ilmiö. Mutta rengastuminen kärjisti äkkiä ristiriitaa ja antoi pääoman viennille polttavan luonteen.

Rengastuminen pyrki leviämistään leviämään. Riippumattomat teollisuudet joutuivat yhä enemmän riippuvaksi rengastuneista ja monet ehkä lopuksi tulevat renkaisiin yhdistetyiksikin. Jos tätä kehitystä voisi riittävästi kauan jatkua, johtaisi se lopulta jättiläismäisen yleisrenkaan muodostumiseen, joka tietoisesti järjestäisi koko yhteiskunnan tuotannon, samoin kuin tuotteiden jaonkin. Se olisi järjestetyn yhteiskunnallisen tuotannon tila, mutta täydelleen riippuvainen vain pienlukuisen pohattaryhmän tahdosta ja eduista. Tuollaiseen tilaan ei taloudellinen kehitys kuitenkaan ole teollisuudessa koskaan pääsevä, sillä jo paljon ennemmin osoittautuu kapitalistinen järjestelmä yhteiskunnan suurelle enemmistölle niin sietämättömäksi kahleeksi, että heidän on pakko vapauttaa itsensa siitä. Mutta joka tapauksessa on kapitalismin myöhemmällä kehityskaudella näkynyt pyrkimystä yleisrenkaan ja samoin pyrkimystä yleisen keskuspankin muodostamiseen. Näiden pyrkimysten yhtymisestä on johtunut finanssipääoman mahtava keskitysvoima. Finanssipääomassa esiintyivät kaikki osittaiset pääomamuodot (kauppa-, teollisuus-, raha- ja pankkipääoma) yhdistettyinä yhdeksi kokonaisuudeksi. Kauppapääoman itsenäisyys joutui yhä enemmän syrjäytetyksi, samalla kuin pankkipääoman ja teollisuuspääoman välinen eroavaisuus finanssipääomassa yhä enemmän hävisi. Sitäpaitsi teollisuuspääoman alueella ovat suuressa määrin hävinneet erityisten tuotantoalain rajat. Ennen erossa olleet itsenäiset teollisuuden haarat joutuivat yhä tiukempaan yhteyteen keskenään. Siis yhteiskunnallinen työnjako, toisin sanoen jakaantuminen eri tuotantoaloihin, jotka ainoastaan tavaranvaihdon välityksellä esiintyivät yhteiskuntaelimistön osina, on vähentynyt vähenemistään, samalla kuin toisaalta teknillinen työnjako yhdistettyjen liikkeiden sisällä edistyi yhä pitemmälle. Siten finanssipääomassa ovat kadonneet pääoman erikoislaatujen luonteen merkit. Pääoma esiintyi yhtenäisenä mahtina, joka itsevaltiaasti hallitsi yhteiskunnan elämänprosessia, mahtina, joka johtui välittömästi tuotannon välineiden, luonnontarpeiden ja kaiken kasatun entisen työn omistuksesta. Näkyi yhä selvemmin että siitä omistuksesta suorastaan johtui kaiken elävän työn käyttämisvaka. Samalla omaisuus, joka on keskittynyt harvalukuisten kapitalistiryhmäin käsiin, esiintyy, on esiintynyt räikeästi vastakohtaisen ja koko sen valtavan kansanjoukon suhteen, jolla ei pääomia ole. Kysymys omistussuhteista kärjistyi täten mitä selvimpään muotoon, samalla kuin kysymys yhteiskuntatalouden järjestämisestä tuli finanssipääoman oman kehityksen kautta yhä helpommaksi ratkaista.

Tuomari Gary kieltää unioitten olemassaolo-oikeuden

Terästrustin huomattava johtomies, tuomari Gary, on selittänyt julkisesti, että **"Unioitten olemassaololle ei ole mitään tekosyytä olemassa."**

Kun vertaa tämän terästrustin johtokunnan puheenjohtajan lausuntoa niihin uusiin lakimääräyksiin, joita viime aikoina on laadittu, ja joita paraillaan puuhataan sekä yksityisissä valtioitten lainlaatijakunnissa että kongressissa, niin tämä ajatus ja sen käytännössä toteuttaminen näyttää kävvän kokolailla yhteen. Amerikan työläisarmeijan siihen suhtautumisesta tietenkin riippuu pitääkö tämä periaate kutinsa. Me olemme kuulleet herramme ja mestarimme, kapitaalin, äänen. Se tavallaan kaikuu korvissamme käskyltä. Tulemmeko antamaan ammattijohtajiemme johtaa itsemme tuon käskyn kuuliaisesti noudattamiseen tulee tulevaisuus ratkaisemaan.

Miten trustipohatat peukaloivat reformikysymyksiä

Usein, taikka miltei poikkeuksetta aina, on saattanut huomata, että milloin kansan keskuudessa nousee jokin erikoinen reformivaatimus, niin ennenkuin se lakisappojen kautta on kulkenut, ei siitä enää ole mitään jäljellä. Taikka vastaisessa tapauksessa kun sellainen vaatimus laiksi pukeutuneena tulee viimeisestä "sapasta" ulos, ei sitä enää lainkaan saata tuntea lähteneeksi siitä vaatimuksesta, minkä kansa oli äänestysuurnalle mennessään esittänyt.

Kuvaavan esimerkin tästä antaa Minnesotan valtiossa esillä ollut rautakaivoksien verottamisvaatimus. Kansa vaati niitä verotettaviksi samassa suhteessa kuin kaikkea muutakin kiinteätä omaisuutta. Verotuksen piti tapahtua siten, että veroa perittäisi jokaiselta kaivetulta rautamalmitonnilta.

Vaatimuksen otti ohjelmistoonsa ensiksi Non Partisan League ja se kävi kaikkialla niin suosituksi, että verotusta kiihkeästi vastustavat trustien rengitkään eivät sitä uskaltaneet jättää pois ohjelmistaan, joilla ratsastivat lainlaatijakuntaan. Heidän oli se myöskin otettava listalleen estääkseen nonpartisanistien pääsemästä voitolle vaaleissa, niin ilkeästi kuin se leikkasikin terästrustin etuja.

Mutta terästrusti ei vain niin helposti hellittänyt otettaan. Pääasia oli vain ensiksi saada sen edustajista enemmistö Minnesotan lainlaatijakuntaan. Siksipä toimitettiin ehdokkaitten nimittämisessä ankara karsinta, jossa jokainen sellainen edustaja, joka tosissaan mainitsi rautamalmin verottamisesta, armotta karsittiin kapitalistipuolueitten ehdokaslistalta.

Kun sitten lainlaatijakunta, tämä tappelussa strateeginen paikka, oli vallattu trustin renkien käsiin, ryhdyttiin tehtyä verotusvaatimusta käsittelemään oikein perin pohjin. Ja kun se pitkän ja monimutkaisen pohdinnan jälkeen tuli valmiiksi ja hyväksyttiin, oli verotusmäärä niin mitättömän pieni, että on kyseen alaista tuleeko koko laki mitättömyytensä takia elämään seuraavaan istuntokauteen saakka.

Joka tapauksessa on kuvernööri nyt allekirjoittanut tuon lain niin mitätön kuin se onkin. Mutta samalla kertaa kun se astui voimaan, ryhtyi trustille kuuliainen sanomalehdistö tätä tekelettä oikein perinpohjin haukkumaan ja "yleistä mielipidettä" muokkaamaan sille vihamieliseksi.

Kaikesta päättäen on otaksuttavaa, että jonkun ajan kuluttua Minnesotan "kansa" yhtä kiihkeästi vaatii rautamalmin verotuspykäläin kumoamista kuin se taannoin sen voimaan saattamista kannusti.

TYÖVÄENUNIOT

Mailman ammattijärjestöliikkeen kehitys vv. 1910—1919

V. 1919 oli mailmassa yli 32 miljoonaa ammatillisesti järjestynyttä työläistä.

"Daily Heraldissa" on julkaistuna tilasto ammattiliikkeen kehityksestä eri maissa vv. 1910—1919. Tilaston on toimittanut kansainväline työtoimisto.

Tilasto koskee seuraavia maita: Iso-Britanniaa, Saksaa, Yhdysvaltoja, Ranskaa, Italiaa, Belgiaa, Hollantia, Tanskaa, Ruotsia, Norjaa, Suomea, Sveitsiä, Espanjaa, Itävaltaa, Unkaria, Tshekko-Slovakiaa, Canadaa, Australiaa, Uutta Seelantia ja Serbiaa, eli siis toisin sanoen 20 eri maata. Näiden maiden ammattijärjestöihin kuuluvien jäsenten yhteinen lukumäärä nousi allamainittujen vuosien lopussa seuraaviin määriin:

1910	10,836,000
1911	12,249,000
1912	13,341,000
1913	14,728,000
1914	13,222,000
1919	32,680,000

Näin ollen oli siis ammattijärjestöihin kuuluvien jäsenten lukumäärä vuoden 1920 alussa kolme kertaa niin suuri kuin v. 1910 ja enemmän kuin puolta suurempi kuin mitä se oli mailmansodan puhjetessa.

Vuoden 1919 lopussa lisääntyi ammatillisesti järjestyneiden lukumäärä aivan satumaisesti, etenkin Keski-Europan maissa. Yksistään Europan maissa nousi ammattijärjestöihin kuuluvien jäsenten lukumäärä vuoden 1919 lopussa 26 miljoonaan ollen vastaava luku vuoden 1910 lopussa ainoastaan 8,500,000.

Seuraava taulukko osottaa ammattijärjestöihin kuuluvien jäsenten lukumäärän vv. 1910 ja 1919 eri maissa:

Iso-Britannia	2,400,000	8,024,000
Saksa	2,960,000	9,000,000
Yhdysvallat	2,100,000	5,607,000
Ranska	977,000	2,500,000
Italia	817,000	1,800,000
Belgia	139,000	750,000
Hollanti	154,000	625,000
Tanska	124,000	360,000
Ruotsi	115,000	339,000
Norja	47,000	144,000
Suomi	15,000	41,000
Sveitsi	75,000	224,000
Espanja	41,000	211,000
Itävalta	200,000	772,000
Unkari	86,000	500,000
Tshekko-Slovakia	100,000	657,000
Canada	120,000	378,000
Australia	302,000	628,000
Uusi-Seelanti	57,000	100,000
Serbia (Jugo-Slavia)	7,000	20,000

Tuosta 32,680,000 ammatillisesti järjestyneestä työläisestä lankeaa yli 27 miljonaa jäsentä yksistään seuraavan viiden maan: Iso-Britannian, Saksan, Yhdysvaltain, Ranskan ja Italian osalle.

Berkeley, Calif.

Nuorten illatsu tulossa! Toukokuun 8 päivä kello 7 illalla on Toverituvalla ihanneliiton iltama. Olemme ennemminkin jo nauttineet nuorten toimeenpanemista illatsuista, mutta tällä kertaa tulee siitä nautintorikkain mitä koskaan on ollut. Ettei tämä suinkaan ole mitään pötyä, sen näkee jokainen, kun ohjelmat saapuvat. Illan ohjelma on niin monipuolinen, ettei parempaa löydy mistään porvariteatteristakaan, joiden kannattajia täälläkin näkyy valitettavasti olevan. Siis toukokuun 8 päivä jokainen Toverituvalle katsomaan mitä saa aikaan nouseva polvi.

"Kaksoisihminen". — Omituinen nimi — ehkä joku ajattelee. Ja niinhän se onkin. Nimi on omituinen ja se näytelmä on todella omituinen. Jossa kaksoisihminen esiintyy. Näytämöllä esitetään harvoin tämänlaatuisia näytelmiä, sillä niitä on vähän olemassakin. Suomenkieliseen näytelmäasuun on kappaleen sovitellut Felix Hyrske, joka myös on yhtenä takeena siitä että se on kaikin puolin kunnollinen. En rupea kappaleen sisältöä selvittelemään, sillä se parhaiten selvenee jokaiselle, kun saapuu katsomaan. 'Kaksoisihminen' esitetään toukokuun 22 päivä kello 7 illalla. Tervetuloa silloin Toverituvalle!

Friscon laulajat vierailivat Toverituvalle t. k. 17 päivä kappaleella "Kosijat". Harvoin näkee niin kaunista supisuomalaista operettia, kun on tämä kappale. Mitä tulee Friscon toverien esitykseen, niin voimme lyhyesti mainita siitä henkilökohtaisesti, sillä sen ansaitsee laulajain uuttera työ. — Räsänen, seppä, joka oli tullut Pielavedeltä Savon pääkaupunkiin, Kuopioon, ja opetteli "sivistyskieltä", ruotsia, y. m. herrasmeinkejä, tästä Savolaisesta sepästä loi J. Viljamaa kerrassaan sattuvan ja asiallisen kuvan. Viljamaalla on keskinkertaisen hyvä ja soinnukas basso, esittäen laulunsa varmasti ja taidolla. Lotan, hänen vaimonsa, samoin lähtenyt pääkaupunkiin seppäsä kanssa sivistymään ja ruotsia opettelemaan, osaa esitti Alma Kuusela. Esittäjä oli uutuus paikkakunnalla, ollen myöskin ensikertalaisia kappaleissa mukana, joten Lotan osan näytteleminen jäi paljon varjoon, mutta sen palkitsi ja korvasi esittäjän varmat ja hyvin harjoitetut laulut, jotka Alma Kuusela esitti moitteettomasti. Hanna, heidän tyttärensä, oli myös voimia kysyvä osa, niin laulujen kuin näyttelemisenkin puolesta. Helman, maisteri, oli tottuneen laulajan ja näyttelijän Saviluodon käsissä, joka luisti kuten tekijältä ainakin. Ihalainen, nuoren rusthollarin osassa suoriutui F. Nousiainen tyydyttävästi: ääni paikottain oli heikkoa. Karolina, palvelija, osan esitti ensikertalaisena Ida Smith edukseen, voittaen yleisön suosion kauniilla lauluillaan. Paha vain että oli niin vähän Idalla lauluja osassaan, sillä yleisö toivoi enemmän. Heikki, samoin palvelija, osan esitti H. Teräväinen koko sattuvasti. Yleisnäyttely lauluihin nähden sujui kiitettävästi, joten joitterkin heikompi näytteleminen häipyi kauniisiin lauluihin. Laulut oli opettanut tov. Helenius ja ansaitsee hän siitä ehdottomasti tunnustuksen, sillä hänen ahkeruutensa todistavat laulajat varmoilla lauluillaan. Säestystä hoiti taidokkaasti pianolla Sigrid Kruse.

Tervetuloa toistenkin, Friscon laulajat laulunäytelmällä. — P. H.

Hoquiam, Wash.

Puhuja- ja keskusteluseuran kokous oli Ahjolassa t. k. 19 p:n illalla. Tämä toimitus alotettiin yhteislaululla, joka meni niinkuin märkä palaa. Sitten siirryttiin suorittamaan muuta ohjelmaa, vaan melkein kaikki ohjelman suorittajat olivat näytösharjoituksissa ja niin ollen ei ollut paljoa ohjelmaa. Luettiin ilmakirja, jonka oli kirjoittanut F. Vartio. Nyrkkilehteä ei voitu myöskään lukea, sillä lehden päätoimittajaa ei

Eräiden industrialistien virheiden oikaisuksi

Nimimerkki "Punainen tuplajuulainen" kirjoittaa Työmiehessä pitemmän artikkelin otsikolla "Mistä kysymys", jossa hän tuo esille eräitä perin tärkeitä näkökantoja siitä, kuinka hullunkurinen ja perin virheellinen on n. s. taantumuksellisten tuplajuulaisten käsitys yhteiskunnallisesta vallankumouksesta ja yleensä työväenluokan taistelusta ennen kaikkea se kun nämä luulevat pelkän taloudellisen toiminnan riittävän työväenluokalle. Otamme kirjoituksen tähän lyhennellen, jossa tuodaan esille vain ydinkohdat:

Kirjoittaja osottaa ensin "Industrialistissa" väitetyn seuraavaa:

1. Että Kolmannen Kansainvälisen puolelta on I. W. W. liitolle asetettu ehto, että "sen täytyy hyväksyä työväen diktatuuri siinä muodossa kuin kommunistit sitä tulkitsevat, s. o. ainoastaan kommunistipuolueen kautta". Ja kirjoittaja lopettaa tämän väitteensä toivomuksella "tästä pitäisi taistella." Olkoon menneeksi, keskusteltakoon vaan, silläpä asia selvinnee.

2. Että "kiertelemättä sanottua I. W. W:lle asetettu ehto sisältää seuraavaa: I. W. W. liiton on taivuttava kommunistipuolueen holhouksen ja määräysvallan alle ja luovutettava liiton kontrolli täydellisesti — vaikkapa epäsuoralla tavalla — mainitulle puolueelle. Tämä sentähden, koska puolue tulee olemaan työväen diktatuurin toimeenpanija tulevaisuudessa."

Kirjoittaja tähän jatkaa heittämällä sulkumerkkien sisään väitteen ("Tästä nyt selviää sekin, missä määrin poliittinen ja taloudellinen kansainvälinen tulevat olemaan rinnakkaisina ja "itsenäisinä", se o., ettei toinen ole toistaan ylempänä").

Nämä väitteensä M. S. perustaa Suomen Työmies-lehdessä, No. 3:ssä, 1921, julkaistuun Moskovan neuvoston puheenjohtajan Kamanjeffin kirjoitukseen, josta on lainannut asiaa koskevan huomattavan osan ja josta väitteiden perustukseksi on tehnyt seuraavat kolme yhteenvetoa:

"a) Diktatuurivallan täytyy olla yhden määrätyn järjestön käsissä."

b) Valtaelimenä kykenee olemaan vain poliittinen puolue koska proletariaatin valtiokoneisto, muussa tapauksessa jäisi henkilöiden, ryhmien tai järjestön käsiin, joiden ennen suoritettu toiminta ja siitä saatu kokemus on kertynyt yksistään yhdeltä työväenliikkeen alalta.

c) Diktatuurin toimeenpanemat työväenneuvostot, joissa ovat edustettuina kaikki työväen liikkeen eri muodot ja joita vain johtaa poliittinen puolue."

*

Muissa Industrialistin kirjoituksissa on vielä esitetty kolmas väite, jota voi pitää M. S. esittämien väitteiden 1) ja 2) täydennyksenä eli yhteenvetona ja Kamenjeffin väitteiden a, b ja c vastakohtana ja joka kuuluu:

3 Työväen taloudellinen järjestö riittää toimeenpanemaan yhteiskunnallisen vallankumouksen ja työväenluokan diktatuurinkin, koska

a) Työväen kaiken voiman alku ja perustus on yhteiskuntataloudessa työläisten ollessa sen tuotanto- ja jakovälineiden käyttäjinä ja liikkeellä pitäjiä, on siinä merkityksessä, mikä sillä tämän johdosta on jne.

b) Työväki voi vallankumouksen suorittaa valtaamalla nämä kaikki laitokset, tehtaat, kaivokset, rautatiet y. m. haltuunsa ja kieltämällä siten niiden käytön ja niissä valmistettujen tuotteiden nautinnon kaikilta muilta luokilta, siten tappamalla ne nälkään tai uhkaamalla sillä pakottaen ne vallastaan luopumaan.

c) Tällä samalla keinolla pidetään sitten kaikki vastavallankumoukselliset kurissa, kun järjestetään asioita uudelle pohjalle.

*

Että tässä asiassa ei siis jouduttaisi metsään, että siitä päästäisiin täydelliseen selvyyteen on ratkaistava tämä viimeinen eli kolmas kysymys:

Onko työväen taloudellinen järjestö riittävä suorittamaan yhteiskunnallisen vallankumouksen ja toimeenpanemaan työväenluokan diktatuurin?

2. Ellei se ole, niin tarvitaanko siis sen lisäksi työväen valtiollista puoluetta nimenomaan juuri näiden tehtävien tähden?

3. Ja mikä tulee olemaan tai on oleva vallankumouksellisen puolueen asema ja suhde muihin järjestöihin, erikoisesti työväen taloudellisiin järjestöihin ja työväenluokaan nähden kokonaisuudessaan?

*

Eikö ole totta, että tähänastinen historian kokemus todistaa ja kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän sisäisten ristiriitain kehitys selvästi osottaa, että silloin kun vallankumous tulee tapahtumaan tai voi tapahtua jossakin nykyaikaisessa maassa, sen asukkaat ilmenevät silloin ainakin seuraavina jaostoina:

I 1) Vallassaolevat luokat, kapitalistit, maanomistajat, kauppiaat, koroillaan eläjät y. m.;

2) Näitä edustavat profesionaliset ylemmät kerrokset, byrokratit, lakimiehet, porvaripolitikoitsijat, teollisuuslaitosten johtajat y. m. s.;

3) Koko keskiluokka, palkkatyötä käyttävät farmarit siihen luettuna;

II. 4) Järjestymättömät köyhälistöfarmarit ja maatalouden palkkatyöläiset;

5) Järjestymättömät muiden teollisuuksien liikenteen ja kaupan palkkatyöläiset;

6) Ammattiyhdistyksiin, osuuskuntiin y. m. sellaisiin järjestyneet vanhoilliset työläiset;

7) Vallankumouksellisiin teollisuusjärjestöihin, valtiollisiin puolueisiin ja agitatsionijärjestöihin liittyneet työläiset, jotka järjestöt **ovat omaksuneet luokkataisteluperiaatteen ja pyrkivät kapitalismin kukistamiseen;**

8) Näissä järjestöissä pidemmän aikaa toimineet, monien luokkataistelukokemuksien kautta kulkeneet vallankumouksellisesti tietoiset työläiset ja niistä muodostunut järjestö.

Jotkut kuvittelevat, että vallankumous tulisi tapahtumaan sitten vasta kun jaostot 4), 5) ja 6) ovat sulautuneet jaostoon 7) eli palkkaköyhälistö kaupunki- ja maataloudessa on tullut suurimmaksi osaksi vallankumoukselliisin teollisuusjärjestöihin liittyneeksi ja näiden järjestöjen jäsenistö suurimmaksi osaksi kehittynyt luokkatietoiseksi, vallankumoukselliseksi ja kaikin puolin muutenkin tietoisuuteensa y. m. nähden päteväksi suorittamaan yhteiskunnallisen vallankumouksen. Näin voi kuvitella, siitä tietystikään ei kukaan voi estää. Mutta tosiasiat eivät kuvittelemalla parane, tosiasiallisesti tulee kaikissa maissa vallankumouksen tapahtuessa niiden työväenluokan keskuudessa ainakin nämä jaostot olemaan, mitkä yllä olen luetellut, sekä tulee vain verrattain pieni vähemmistö olemaan luokkatietoinen, vallankumouksellinen ja kokemuksiltaan pätevä vallankumousta johtamaan.

Esim. nykyään on täällä Amerikassa jaostossa 4) noin kahdeksan miljoonaa maalaisproletaaria, palkkatyöläisiä ja vuokraviljelijöitä, joitten enemmistö ei tiedä yhteiskunnallisista kysymyksistä juuri paljoakaan ja joita on eri järjestöissä tuskin kourallistakaan.

Jaostossa 5) on toiset seitsemän tai kahdeksan miljoonaa työläistä, jotka ovat suunnilleen samalla asteella;

Jaostossa 6) on A. F. of L:ssa, eri rautatietyöläisten veljeskunnissa, itsenäisissä ammattijärjestöissä jne. yli viisi miljoonaa työläistä, tosin jo järjestyneitä, tosin myös jo jossain määrin yhteiskunnallisista asioista tietoisia, tosin jo joukossa paljon vallankumouksellisiakin työläisiä, mutta valtava enemmistö vielä vanhoillisia ja **nykyisen järjestelmän kannattajia.**

Ja jaostossa 7) on kaikkine kannattajineen korkeintaan noin 500:sta tuhannesta miljoonaan työläiseen, jos lasketaan mukaan kaikki ne, jotka äänestämällä sosialistipuoluetta ynnä muuten antamalla kannatuksensa sosialismille ja industrialistiselle unionismille, voidaan lukea luokkataistelu-periaatteen kannalla olevien järjestöjen joukoksi. Ja suurin osa tästä joukosta, **järjestöjen varsinaisista jäsenistä,** on vain sitä kannattajajoukoa, jonka luokkatietoisuus, taistelukokemus y. m. ovat vielä sangen heikot.

Ja lopuksi jaostossa 8) tuskin tätä nykyä vielä lienee 100 tuhattakaan työläistä, jos otamme lukuun jokaisen vallankumouksellisen ja yleisesti luokkatietoisen työläisen, mitä kaikissa tämän maan työväenjärjestöissä on.

*

Itseasiassa selvä asia on, että ennenkuin tässä maassa tapahtuu yhteiskunnallinen vallankumous, jaosto 8) melkolailla suurenee, samoin jaosto 7), mutta sensijaan, että jaosto 6) pienenisi, tulee sekin suurenemaan, se on, työväki vallankumouksen edellä tulee tavattoman suurlukuisesti liittymään ennen kaikkea juuri n. k. vanhoillisiin työväen järjestöihin, ammattiyhdistyksiin, ei kumoukselliisiin työväenpuolueisiin y. m. sellaisiin, jotka esim. nykyään ovat Europassa suunnattomasti kasvaneet.

Yhteensä v. 1910 noin 8½ miljoonaa ja 1919 noin 33 miljoonaa jäsentä eli lähes neljä kertaa enemmän. Jälkeen 1919 on niiden jäsenmäärä vielä noussut. Tässä ei ole otettu Venäjää lukuun, jonka ammattiyhdistysten jäsenmäärä on samaan aikaan kasvanut sadoista tuhansista (246,000 vuonna 1907) lähes 7 miljoonaan v. 1920 Venäjän taloudelliset järjestöt yhdessä useiden muiden maiden taloudellisten järjestöjen kanssa kuitenkin ovat liittyneet työväen vallankumoukselliseen taloudellisten järjestöjen kansainväliseen, jossa tätä nykyä on jo noin kymmenen miljoonaa jäsentä.

Ja suurin osa työväestä kaupungeissa ja varsinkin maaseuduilla tulee olemaan silloin vielä kun vallankumous alkaa kokonaan järjestymätöntä.

*

Ja vallankumous, joka voi toteutua vain siten, että työväenluokka kokonaisuudessaan siihen tavalla taikka toisella ottaa osaa, siis työväen nousemisena valtaan **luokkana,** tulee tapahtumaan siten, että siinä

a) Vallankumoukselliset luokkatietoisimmat ja eniten luokkataistelukokemusta omaavat työläiset erikoisesti tätä tarkoitusta varten järjestyneinä johtavat

b) Vallankumouksellisten yleisjärjestöjä, jotka vallankumoustilanne synnyttää,

c) Työväen muita järjestöjä sekä

d) Järjestymättömiä kaupunkien ja maaseutujen palkkatyöläisiä ja vielä

e) Järjestymättömiä maaseudun puoliproletaarejakin.

*

Tässä siis jo ratkeaa kysymys johtamisesta. Ajatteleva työläinen kai ilman muuta myöntää, että työväenluokka ei suorita vallankumousta missään yhteisenä massana, vaan että sen järjestymättömiä joukkoja sekä erinäisiä joukkojärjestöjä, kuten ammattiyhdistyksiä, osuuskuntia y. m. johtavat työväenluokan kumoukselliset järjestöt ja niiden kautta taas näiden aktiviset, luokkatietoisimmat ja kokeneimmat ja tietoisimmat työläiset johtavat, neuvovat ja ohjaavat vähemmän kokeneita ja vähemmän tietoisia työläisiä. Ja tuotannolliseen toimintaan verrattuna on yhteiskunnallisen vallankumouksen suorittaminen tuhat kertaa vaikeampi kysymys, sillä siihen keskittyvät kaikki tuotannon, jaon, liikenteen ja kulutuksen mitä moninaisimmat kysymykset, keskittyvät kaikki ihmiselämän suhteet ja pyrkimykset. Yhteiskunnallisen vallankumouksen ja köyhälistön diktatuurin toteuttamisessa siis tietoisimmat työläiset, heidän erikois-järjestönsä ja vallankumoustilanteen synnyttämä työväenluokan **yleinen** järjestö ovat ne, jotka vallankumousta johtavat.

Myönnetään, että näin täytyy tapahtua, mutta mikä on se **erikoisjärjestö,** joka tulee olemaan sinä vallankumouksellisten kokeneimpain ja tietoisimpain työläisten järjestönä, joka on johtavana järjestönä, ja mikä se **yleinen** työväenluokan järjestö, joka myös johtaa ja mikä niistä johtaa enemmän ja mikä vähemmän, mikä niiden johtamisen keskinäinen suhde?

*

Se erikoisjärjestö ei voi olla mikään työväenluokan taloudellinen järjestö. Sillä yhteiskunnallinen vallankumous ja köyhälistön diktatuurin toteuttaminen ovat muutakin kuin vain taloudellista toimintaa, ne ovat ennen kaikkea juuri valtiollista toimintaa tämän sanan mitä laajimmassa mittakaavassa. Päinvastoin juuri vallankumouksessa taloudellinen toimintakin, kuten lakot, yleislakko, tehtaiden, kaivosten y. m. valtaus y. m. saa silloin **valtiollisen** luonteen. Eivätkä

1. Taloudellisen järjestön menettelytavat, lakot, yleislakot y. m. silloin riitä.

Jos niillä yksin olisi vallankumous suorittettava, täytyisi lakon, yleislakon y. m. s. avulla ensinnäkin, pakoittaa kapitalistit y. m. luopumaan teollisuusvälineiden kontrollista, pakoittaa luopumaan vallasta;

Lakoilla y .m. täytyisi pakoittaa teollisuuseskpertit, vanhoilliset työläiset y. m. luopumaan saboteerauksestaan ja vastavallankumouksellisista hankkeistaan;

Lakoilla y. m. täytyisi pakoittaa koko keskiluokka, poliisit, valkokaartilaiset y. m. lakkaamaan taistelustaan;

Lakoilla y. m. täytyisi pakoittaa maanviljelijät y. m. luopumaan vastavallankumouksellisuudestaan, pakoittaa luovuttamaan elintarpeita kaupunkien työläisille jne.

Lakoilla y. m. sellaisilla täytyisi kyetä kukistamaan maahan tunkeutuvat rosvojoukot, ulkomaisten kapitalistien armeijat, vehkeilijät y. m.

Lakoilla täytyisi voida myös palauttaa järjestys, pakoittaa kuriin ne tuhannet ja tuhannet yhteiskunnan vallankumoustilanteessa irralleen päässeet kapitalistisen järjestelmän onnettomat, jotka silloin alkavat ryöstää, rosvota ja murhata omiin nimiinsä kaikkialta, mistä vain irti saavat.

Ja tässä olen luetellut vain osan niistä tuhansista suurista tehtävistä, pakoittamisen toimista, jotka silloin lankeevat vallankumousta johtavan köyhälistöjärjestön suoritettavaksi.

(Jatk.)